

შეტყობინება მეექვსე

სიღრმისეული მნიშვნელობა მსაჯულთა წიგნის და განდგომა ისრაელისა ღმერთის თაყვანისცემაში

ადგილები წერილიდან: მსაჯ. 1:1; 2:1; 17:1-5; 18:1, 30-31;
2 თეს. 2:2-3; 2 პეტ. 1:3-21; 2:1, 15

I. ჩვენ უნდა ვიცოდეთ მსაჯულთა წიგნის სიღრმისეული მნიშვნელობა:

- ა. ის, რომ მსაჯ. 1:1-20-ში ისრაელი ეკითხებოდა იეჰოვას, აღწერს შესანიშნავ სურათს იმისას, თუ როგორ იყო დაიმედებული ისრაელი ღმერთზე; ეს შესანიშნავი სურათი უფალთან ერთობისა, გვიჩვენებს ღმერთის ორგანულ კავშირის თავის ხალხთან, და არის ერთობის გაგრძელება იესო ნავეს ძის წიგნში, როდესაც ისრაელის ხალხი პირველად შევიდა კეთილ მიწაზე, როგორც აღწერილია იესო ნავეს ძის წიგნის მე-6 თავში – რიცხ. 27:21; 1 მეფ. 22:10; 23:9-10; 2 მეფ. 2:1.
- ბ. თუ განვიხილავთ ძველ აღთქმას მთლიანობაში, სინაის მთასთან ღმერთი დაქორწინდა ისრაელზე – გამ. 20:6, შენ. 2:
 1. თავისი წარმოდგენისა და სურვილის თანახმად, ღმერთს უნდოდა, ყოფილიყო ისრაელისათვის ქმარი, და ღმერთს უნდოდა, რომ ისრაელი ყოფილიყო მისი ცოლი, რომელიც იცხოვრებდა ყველაზე ახლო შეხებაში მასთან ამ საოცარ საქორწინო კავშირში.
 2. როდესაც სამუელი წერდა ისტორიის წიგნებს, მან მოათავსა მსაჯულთა წიგნი იესო ნავეს ძის წიგნის შემდეგ იმ მიზნით, რომ ეჩვენებინა, თუ როგორი სიცოცხლით ცხოვრობდა ისრაელი თავის ქმართან დაკავშირებით.
 3. როგორც გახსნილია მსაჯულთა წიგნში, ისრაელის გულში არ ყოფილა სურვილი, რომ ყოფილიყო იეჰოვას ცოლი; პირიქით, მან მიატოვა ღმერთი, როგორც თავისი ქმარი, და მრუშივით დაიწყო სიარული სხვა ღმერთების უკან და თაყვანს სცემდა მათ – 2:11-13, 17; 3:7; 8:33; 10:6; შდრ. იერ. 11:13; ეზეკ. 16:25-26; ოს. 1:2; 2:2.
- გ. იუდასა და ქალების შესახებ მონათხრობის შემდეგ მსაჯ. 1:1-20-ში ამ წიგნში მოთხრობილი ისრაელის ისტორია სავსეა გარყვნილებითა და გახრწნილებით, რომლებიც ახასიათებს მეძავს:
 1. იმ დროს, როდესაც იესო ნავეს ძის წიგნი არის ისრაელის ხალხის ისტორიის წიგნი, სავსე საოცარი გამარჯვებებით ქანაანის მაცხოვრებლებზე იეჰოვას თანდასწრებაში, მსაჯულთა წიგნი არის ისრაელის ისტორიის წიგნი, სავსე თავიანთი მტრებისაგან მიყენებული დამამცირებელი მარცხებით, როდესაც მათ მიატოვეს იეჰოვა.
 2. ასეთია სიღრმისეული მნიშვნელობა მსაჯულთა წიგნისა.
- დ. მსაჯულთა წიგნის შინაარსი ასეთია: ისრაელის შვილები დაიმედებულნი არიან ღმერთზე, ტოვებენ ღმერთს, განიცდიან მარცხს თავიანთი მტრებისაგან, თავიანთ საცოდავ მდგომარეობაში ინანიებენ ღმერთის წინაშე,

თავს აღწევენ მსაჯულთა დახმარებით და ისევ ხდებიან გახრწნილნი; ეს გახდა ციკლი, რომელიც მეორდება მსაჯულთა წიგნში შვიდჯერ – 1:1-2; 2:11-3:11.

II. მსაჯულთა 2:1-ში საუბარია იეჰოვას ანგელოზზე – 5:23; რიცხ. 22:22:

- ა. იეჰოვას ანგელოზი არის თვითონ ღმერთი და ის თავის ღვთაებრივ სამებაში ემსახურება თავის ამორჩეულებს როგორც მსახური – შდრ. ებრ. 1:14.
- ბ. სამერთიანი ღმერთის განსხეულება არის ქრისტე, და ქრისტე არის იეჰოვას ანგელოზი, რომელიც ზრუნავდა ისრაელზე როგორც იეჰოვა მოქმედებაში ძველ აღთქმაში – გამ. 3:2, შენ. 1.
- გ. ის, რომ ქრისტე არის იეჰოვას ანგელოზი, ნიშნავს, რომ ღმერთმა დანიშნა თავისი თავი და მიანდო თავის თავს თავის ღვთაებრივ სამებაში, ემოქმედა თავის ხალხზე საზრუნავის განხორციელებაში.
- დ. ვინაიდან ისრაელი არ მოქცეულა როგორც სათანადო ცოლი, თვით იეჰოვა, რომელიც იყო ქმარი, თავი და მეფე ისრაელისა, გახდა თავისი ცოლის მსახური:
 - 1. იეჰოვა მივიდა მასთან არა როგორც ქმარი, თავი ან მეფე, არამედ როგორც იეჰოვას ანგელოზი, გამოგზავნილი იეჰოვას მიერ – ზაქ. 2:9-11.
 - 2. ვინაიდან ისრაელმა არ დააფასა იეჰოვა როგორც თავი, ის გახდა მსახური, რომელიც მზად იყო ემსახურა მისთვის, მის მიერ ნათქვამი ისრაელისათვის მსაჯ. 2:1-3-ში იყო არა საყვედური ან ბრძანება, არამედ შეგონება მსახურის ბაგედან.

III. მსაჯულთა წიგნის მე-17 და მე-18 თავებში ნაჩვენებია განდგომილება ისრაელისა ღმერთის თაყვანისცემაში:

- ა. განდგომილება არის ჩამოშორება ღმერთის გზიდან და მიღება სხვა გზისა, რათა გავეყვით რაღაცას ღმერთის გარდა, და ის გულისხმობს იმას, რომ გააკეთოს რაღაც თავისი „მესათვის“, იესო ქრისტეს სახელის და ღმერთის თაყვანისცემის ქვეშ დაფარვის მეშვეობით – საქმე. 9:2; 18:26; 2 პეტ. 2:2, 15, 21; იუდა 11; მსაჯ. 18:30-31.
- ბ. „ამ კაცს, მიქას, ჰქონდა ღმერთების სახლი; გაიკეთა ეფოდი და საოჯახო კერპები, აკურთხა თავისი ერთ-ერთი ძე და მღვდლად დაიყენა“ – 17:5:
 - 1. მიქას სახლი როგორც ღმერთების სახლი მის კერპებთან (ქრისტეს ჩანაცვლებებთან) ერთად, მის ეფოდთან (რომელიც წარმოადგენს ღმერთის ძალაუფლებას) და მის მიერ დაქირავებულ მღვდლებთან (რომლებიც წარმოადგენენ „სამღვდელოებისა და მრევლის სისტემას“ – მუხ. 7-13), აღწერს განდგომილების მდგომარეობას იმ საკითხთან დაკავშირებით, რაც შეეხება ღმერთის თაყვანისცემას, ქრისტიანებს შორის დღეს.
 - 2. მიქას დედამ მიუტანა რაღაც ღმერთს, მაგრამ მისი შესაწირავი იყო შეზავებული კერპთაყვანისცემის საფუართან (მუხ. 1-4); იგივე ნაზავი, იგივე მდგომარეობა განდგომილებისა, არსებობს ქრისტიანობაში.

3. მიქას მიერ აღწერილი „ღმერთების სახლის“ სურათი (მუხ. 5) შეიძლება გამოვიყენოთ ქრისტიანობის მდგომარეობასთან.
 4. დღევანდელ ქრისტიანობაში არის მრავალი „სახლი მიქასი“; რომის კათოლიკური ეკლესია, სახელმწიფო ეკლესიები, დენომინაციები და მრავალი თავისუფალი ჯგუფი – არის „მიქას სახლები“, სავსე კერპებით, ანუ ქრისტეს ჩანაცვლებებით.
- გ. „დანის შვილებმა აღმართეს კერპის ქანდაკება“, და მათ „დაიდგეს თავისთვის კერპის ქანდაკება, რომელიც გააკეთა მიქამ, მთელი ის ხანი, სანამ შილოში იყო ღმერთის სახლი“ – 18:30-31:
1. დანის განდგომილება იყო ის, რომ მან დაადგინა თაყვანისცემის გამყოფი ფაქტორი – 17:9-10; 18:27-31; 3 მეფ. 12:26-31.
 2. დანი იბრძოდა როგორც ახალგაზრდა ლომი, რათა მოეპოვებინა მეტი მიწა (აღმნიშვნელი ქრისტესი), მაგრამ, როდესაც მიაღწია წარმატებას და მოიპოვა გამარჯვება, ის გახდა ამაყი, ინდივიდუალისტური და დამოუკიდებელი – რჯლ. 33:22; იესო ნ. 19:47; მსაჯ. 18:27-31.
 3. იმან, რაც მოიპოვეს დანის შთამომავლებმა, გახდა ისინი ამაყები და დამოუკიდებლები, მათ არ უნდოდათ დამორჩილებოდნენ იმას, რაც დაადგინა უფალმა – მუხ. 1–31; რჯლ. 12:5, 8:
 - ა) ვინაიდან დანმა მიაღწია წარმატებას, ის გახდა ამაყი და ინდივიდუალისტური; ის ზრუნავდა მხოლოდ თავის თავზე, და არა სხვებზე – 33:22; 18:27-31.
 - ბ) დანის განდგომილების სათავე იყო ის, რომ ის არ ზრუნავდა სხვა ტომებზე; საზრუნავის არ ქონა სხეულის სხვა ასოებზე არის განდგომილების სათავე.
 4. ისრაელის მთელი ისტორიის განმავლობაში არაფერი არ ყოფილა უფრო ცოდვიანი და უფრო დამღუპველი ღმერთის ხალხისათვის, ვიდრე დანის განდგომილება იმ საკითხთან დაკავშირებით, რომ მან დაადგინა თაყვანისცემის დამყოფი ცენტრი – 49:16-18; რჯლ. 33:22; მსაჯ. 18:1, 30-31.
 5. თითოეული დამყოფი ცენტრი დგინდება ამა თუ იმ ადამიანის საკუთარი ინტერესებისათვის; ასეთ პრაქტიკას მივეყვართ არა მარტო დაყოფასთან, არამედ ქიშპობასთანაც – მუხ. 1, 13-31; დაბ. 49:16-18; რჯლ. 33:22:
 - ა) სავანე იმყოფებოდა შილოში, ხოლო სხვადასხვა გამოსახულებები – დანში – იესო ნ. 18:1.
 - ბ) „მათ დაადგინეს თავისთვის კერპების ქანდაკებები... მთელი დროის განმავლობაში, როდესაც ღმერთის სახლი იყო შილოში“ – მსაჯ. 18:31; 1 მეფ. 1:3.
 6. ქრისტიანობის ისტორიაში იყო მრავალი „დანი“, რომლებსაც არ სურდათ დამორჩილებოდნენ სხვებს, ისინი ადგენდნენ თაყვანისცემის სხვა ცენტრს – მსაჯ. 18:1, 13-31.

7. საუკეთესო საშუალება იმისათვის, რომ თავი დავიცვათ იმ საფრთხისაგან, რომ ჩავვარდეთ განდგომილებაში, არის ვიზრუნოთ მთელ სხეულზე და უფლის უნიკალურ მოწმობაზე უფლის ერთ სამუშაოში – 1 კორ. 10:17; 12:12, 27.
- დ. ბიბლიაში არის მყარი წინასწარმეტყველება იმასთან დაკავშირებით, რომ უფლის დაბრუნების წინ მის ხალხს შორის მოხდება დიდი განდგომილება – 2 თეს. 2:3:
1. უფლის მოსვლის დღე არ დადგება, თუ მანამდე არ დადგება განდგომილება – მუხ. 2-3.
 2. ეს განდგომილება იქნება ჩამოშორება ღმერთის სახლმშენებლობის პირდაპირი გზიდან, რაც ნაჩვენებია წერილებში – 1 ტიმ. 1:4; ეფეს. 1:10; 3:9.
 3. დღესაც კი ზოგიერთ ქრისტიანს შორის ჩანს ჩამოშორების ტენდენცია ახალი აღთქმის პირდაპირი გზიდან – 2 პეტ. 2:15.
- ე. განდგომილება – ღმერთის ჭეშმარიტების სწორი მიმართულებიდან გადახრა – გამოდგა ფონი და საზრუნავი პეტრეს მეორე წერილისა – 2:1:
1. განდგომილებამ გადაიტანა მორწმუნეების ყურადღება ღმერთის სახლმშენებლობიდან, წაიყვანა ისინი თავგზის ამბნევი ფილოსოფიური სწავლებების ადამიანურ ლოგიკაში – კოლ. 2:8.
 2. განდგომილების სწავლებას მიჰყავდა მორწმუნეები არა იმასთან, რომ ისინი ზიარებოდნენ სიცოცხლის ხეს, რომელიც აცოცხლებს, არამედ იმას, რომ მათ მონაწილეობა მიიღონ შეცნობის ხეში, რომელსაც მოაქვს სიკვდილი – დაბ. 2:9, 16-17; 2 კორ. 11:2-3, 12-15.
 3. ანტიბიოტიკი, რომელსაც პეტრე იყენებდა განდგომილებასთან ბრძოლაში, არის სიცოცხლის შეწვენა და ჭეშმარიტების გამოცხადება – 2 პეტ. 1:3-21:
 - ა) მე-3-დან მე-11 მუხლის ჩათვლით პეტრემ გამოიყენა შეწვენა ღვთაებრივი სიცოცხლის სათანადო ქრისტიანული ცხოვრებისათვის, რათა აეცრა მორწმუნეები განდგომილების წინააღმდეგ.
 - ბ) მე-12 მუხლიდან 21-ე მუხლის ჩათვლით მან გამოიყენა გამოცხადება ღვთაებრივი ჭეშმარიტების, რათა აეცრა განდგომილების ერესის წინააღმდეგ – 2:1, შენიშვნა 3.
 4. ვინაიდან დღევანდელი ქრისტიანობა სავსეა განდგომილებით, უფალს სჭირდება აღდგენა – სიცოცხლისა და ჭეშმარიტების აღდგენა – იოანე 1:4; 8:12; 10:10ბ; 14:6; გამოცხ. 2:4, 15.
- ვ. დღეს, განდგომილების დროს, ჩვენ უნდა დავამოწმოთ სრული გამოცხადება ღმერთის წმინდა სიტყვისა და ვიბრძოლოთ უფრო დრმა ჭეშმარიტებისათვის, რომელიც გახსნილია ღმერთის სიტყვაში, და მოიცავს:
1. გამოცხადებას ღმერთის მარადიული სახლმშენებლობის შესახებ – ეფეს. 1:10; 3:9.

2. გამოცხადებას ღვთაებრივი სამების შესახებ – 2 კორ. 13:14; გამოცხ. 1:4-5.
3. გამოცხადებას ყოვლისმომცველი ქრისტეს პიროვნებისა და სამუშაოს შესახებ – კოლ. 2:9, 16-17; 3:11.
4. გამოცხადებას დასრულებული მაცოცხლებელი სულის შესახებ – იოანე 7:39; 1 კორ. 15:45ბ; გამოცხ. 22:17.
5. გამოცხადებას ღმერთის მარადიული სიცოცხლის შესახებ – იოანე 3:15-16.
6. გამოცხადება ქრისტეს სხეულის, ანუ ღმერთის ეკლესიის, შესახებ – ეფეს. 1:22-23; 1 კორ. 12:12-13, 27; 10:32.